

На основу члана IV 4.а) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на 49. сједници Представничког дома, одржаној 06. јуна и 08. јула 2013. године, и на 30. сједници Дома народа, одржаној 15. јула 2013. године, усвојила је

ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О МЕЂУНАРОДНОЈ ПРАВНОЈ
ПОМОЋИ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Члан 1.

У Закону о међународној правној помоћи у кривичним стварима ("Службени гласник БиХ", број 53/09), у члану 1. став (1) ријечи: "или ако међународни уговор не постоји", бришу се.

Члан 2.

У члану 2. тачке ф) и и) бришу се.

Досадашње тачке г), х) и ј), постају тачке ф), г) и х).

Члан 3.

У члану 4, иза става (3), додају се нови ставови (4) и (5) који гласе:

"(4) У хитним случајевима замолнице за међународну правну помоћ могу се достављати и примати путем Еуројуста – Агенције Европске уније за полицијску и правосудну сарадњу у кривичним стварима.

(5) Поступак надлежних органа Босне и Херцеговине у односима са Еуројустом уредиће се посебним упутством министра правде Босне и Херцеговине, којим ће се одредити органи и контакт тачке за сарадњу са Еуројустом."

Досадашњи ст. (4), (5) и (6) постају ст. (6), (7) и (8).

Члан 4.

У члану 5, иза става (1), додаје се нови став (2) који гласи:

"(2) Министарство правде Босне и Херцеговине ће хитно поступати и по замолницама домаћих правосудних органа, осим ако је очигледно да замолница није у складу са међународним уговором и да би је страни орган одбио. У том случају таква замолница се враћа домаћем правосудном органу да отклони недостатке."

Досадашњи став (2), који постаје став (3), мијења се и гласи:

"(3) У случајевима предвиђеним чланом 4. став (3) овог закона, надлежни орган Босне и Херцеговине за сарадњу са Интерполом директно упућује замолницу надлежном домаћем правосудном органу, с тим што је копију замолнице и упутног акта дужан доставити Министарству правде Босне и Херцеговине."

Члан 5.

У члану 8. тачка б, алинеја 1) ријеч "окривљених" замјењује се ријечју "оптужених".

Члан 6.

Члан 9. мијења се и гласи:

"Члан 9.

(Основе за одбијање правне помоћи)

(1) Осим других разлога прописаних овим законом за одбијање захтјева за поједине видове правне помоћи, надлежни домаћи правосудни орган одбиће захтјев за правну помоћ у сљедећим случајевима:

а) ако би удовољење захтјеву било у супротности са правним поретком Босне и Херцеговине или би могло нанјети штету њеном суверенитету или безбједности;

б) ако се захтјев односи на дјело које се сматра политичким кривичним дјелом или дјелом повезаним са политичким кривичним дјелом;

ц) ако се захтјев односи на војна кривична дјела;

д) ако је за исто кривично дјело лице на које се захтјев односи из материјално-правних разлога ослобођено кривице или је против њега обустављен поступак, или ако је ослобођено казне, или ако је санкција извршена или се не може извршити према праву државе у којој је донесена пресуда;

е) ако се против лица на које се захтјев односи у Босни и Херцеговини води кривични поступак због истог кривичног дјела, осим ако би извршење замолнице могло довести до одлуке о пуштању овог лица на слободу;

ф) ако би кривично гоњење или извршење санкције према домаћем праву било искључено због застарјелости.

(2) Одредбе става (1) тачка д) овог члана не примјењује се у случајевима када је у држави молитељки дошло до обнове кривичног поступка.

(3) Осим разлога утврђених ставом (1) овог члана, правна помоћ се може одбити и на основу фактичког реципроцитета у односу на одређену државу."

Члан 7.

Члан 10. мијења се и гласи:

"Члан 10.

(Изузеци за одбијање правне помоћи)

(1) Кривична дјела против човјечности и других добара заштићених међународним правом не могу бити основ за одбијање замолнице за међународну правну помоћ у смислу члана 9. тачке б) и ц) овог закона.

(2) Замолница за међународну правну помоћ неће се одбити само зато што се односи на дјело које се према домаћем законодавству сматра фискалним кривичним дјелом."

Члан 8.

У члану 13. ријеч "запљену" замјењује се ријечима: "и одузимање предмета пронађених у претресу", а на крају реченице брише се тачка и додају ријечи: "и одредбама кривичног законодавства Босне и Херцеговине".

Члан 9.

Иза члана 16. додају се чланови 16а, 16б. и 16ц. који гласе:

"Члан 16а.

(Саслушање свједока и вјештака путем видео-конференције)

(1) Када непосредно саслушање свједока и вјештака из Босне и Херцеговине није могуће на територији друге државе, саслушање се може обавити путем видео-конференције на захтјев правосудних органа те државе.

(2) Захтјев из става (1) овог члана мора бити сачињен у писаној форми и садржавати све предвиђено чланом 3. овог закона, као и образложење разлога немогућности непосредног појављивања свједока и вјештака у земљи која подноси захтјев. У захтјеву се мора назначити назив судских органа и лица која присуствују саслушању у земљи која подноси захтјев.

(3) Захтјев из става (1) овог члана биће одобрен ако није у супротности са принципима кривичног законодавства Босне и Херцеговине, а удовољиће му правосудни орган који посједује техничка средства за овакву врсту саслушања, без обзира да ли је надлежан за пружање правне помоћи из овог захтјева у смислу чланова 6. и 7. овог закона.

(4) Позив за саслушање лицима из става (1) овог члана доставља правосудни орган који спроводи саслушање.

(5) За утврђивање идентитета лица које се саслушава одговоран је правосудни орган државе по чијем захтјеву се спроводи саслушање, а по потреби он ће обезбиједити и тумача, те саслушање непосредно обавити у складу са својим законодавством.

(6) Изузетно од става (5) овог члана саслушање може обавити и правосудни орган у Босни и Херцеговини по упутама правосудног органа државе која је доставила захтјев уз обезбјеђивање тумача, али само по захтјеву државе која је упутила замолницу.

(7) Свједок и вјештак могу одбити дати исказ у складу са кривичним законодавством Босне и Херцеговине, као и у складу са кривичним законодавством државе која је доставила захтјев.

(8) Правосудни орган у Босни и Херцеговини који спроведе саслушање, уз поштовање мјера заштите о саслушању, сачиниће записник или снимак у складу са кривичним законодавством подносиоца захтјева и доставити га правосудном органу државе која је доставила захтјев.

(9) Ако лице из става (1) овог члана одбије да да исказ, према њему се не могу примијенити мјере било какве принуде.

Члан 16б.

(Испитивање осумњичених и оптужених лица путем видео-конференције)

(1) Сходном примјеном члана 16а. овог закона, правосудни органи друге државе могу, путем видео-конференције, обавити испитивање осумњиченог или оптуженог лица које се налази у Босни и Херцеговини, посредством правосудних органа у Босни и Херцеговини, ако то лице на то пристане.

(2) Правосудни орган у Босни и Херцеговини који ће спроводити испитивање и правосудни орган државе која је доставила захтјев договориће се о условима и начину испитивања у складу са националним кривичним законодавствима и међународним инструментима.

(3) Ако лице из става (1) одбије да да исказ, према њему се не могу примијенити мјере било какве принуде.

Члан 16ц.

(Саслушање свједока и вјештака путем телефонске конференције)

(1) Сходном примјеном члана 16а. овог закона, надлежни правосудни орган у Босни и Херцеговини на захтјев друге државе може организовати саслушање вјештака и свједока путем телефонске конференције ако свједок или вјештак на то пристане.

(2) О начину саслушања у смислу става (1) овог члана надлежни правосудни орган Босне и Херцеговине и правосудни орган државе која је доставила захтјев непосредно

ће се договорити, о чему надлежни правосудни орган у Босни и Херцеговини мора сачинити записник и верификовати пристанак свједока и вјештака уз утврђивање њихове истовјетности.

(3) Ако лице из става (1) овог члана одбије да да исказ, према њему се не могу примјенити мјере било какве принуде."

Члан 10.

Члан 24. се мијења и гласи:

"Члан 24.

(Заједнички истражни тимови)

(1) Ако то оправдавају околности конкретног случаја, споразумом надлежног тужилаштва у Босни и Херцеговини са надлежним правосудним органима стране државе могу се формирати заједнички истражни тимови ради вођења одређене истраге на територији једне или више уговорница које формирају заједнички истражни тим за ограничен временски период.

(2) Споразумом се утврђују: састав тима, задаци тима, овлашћења и рок на који се тим формира. Уз сагласност потписника споразума, тим може продужити свој рад и након истека рока из споразума.

(3) Захтјев за формирање заједничког истражног тима треба да садржи податке из члана 3. овог закона, а може га поднијети било која заинтересована страна. Захтјев се подноси посредством Министарства правде Босне и Херцеговине надлежном тужилаштву у Босни и Херцеговини, са предлогом састава тима. На исти начин ће тужилац надлежног тужилаштва у Босни и Херцеговини такав захтјев, када нађе да је то потребно, упутити надлежном страном правосудном органу.

(4) Тим ће се формирати у једној од потписника споразума у којој се очекује вршење истражних радњи. У захтјеву се наводи и предлог за састав тима.

(5) Заједнички истражни тим се може формирати:

а) када истрага кривичних дјела, која се води у једној држави, захтијева сложено и опсежну истрагу, повезану са другим државама;

б) када више страна води истраге о кривичним дјелима, чија природа захтијева предузимање координираних и усклађених радњи умијешаних држава;

ц) када истражне радње треба спроводити наизмјенично у Босни и Херцеговини и другој држави односно у више држава.

(6) Заједнички истражни тим дјеловаће на територији Босне и Херцеговине под сљедећим општим условима:

а) вођа тима ће бити тужилац надлежног тужилаштва у Босни и Херцеговини;

б) тим ће вршити истражне радње у складу са кривичним законодавством у Босни и Херцеговини, а домаћи и страни чланови заједничког истражног тима обављаће своје задатке под вођством вође тима;

ц) надлежно тужилаштво у Босни и Херцеговини ће предузети све потребне организационе радње за потребе тима.

(7) Страни чланови заједничког истражног тима имаће право да присуствују спровођењу истраге на територији Босне и Херцеговине. Вођа тима може из одређених разлога и у складу са законодавством у Босни и Херцеговини одлучити другачије.

(8) Вођа тима може страним члановима заједничког истражног тима пренијети овлашћења за предузимање одређених истражних радњи, у складу са законодавством у Босни и Херцеговини и уз дозволу надлежних страних правосудних органа државе која је послала стране чланове.

(9) Ако заједнички истражни тим треба да врши истражне радње на територији Босне и Херцеговине, домаћи чланови тима могу затражити од надлежних органа у Босни и Херцеговини да они предузму те радње. Такве радње ће бити извршене у складу са законима у Босни и Херцеговини.

(10) Ако је заједничком истражном тиму приликом вођења истраге на територији Босне и Херцеговине потребна правна помоћ од неке треће државе, захтјев за пружање међународне правне помоћи упутиће надлежни домаћи правосудни орган.

(11) Информације до којих домаћи или страни чланови долазе у току рада у заједничком истражном тиму, а које им нису доступне на други начин, надлежни домаћи правосудни органи могу користити у сљедеће сврхе:

а) у сврху за коју је тим формиран;

б) за откривање, истрагу или кривично гоњење других кривичних дјела, уз сагласност државе чијим су страним члановима информације стављене на располагање;

ц) за спречавање непосредног или озбиљног угрожавања јавне безбједности и не дирајући у одредбе тачке б) уколико се касније покрене кривична истрага;

д) у друге сврхе, ако је то договорено између страна које су формирале тим."

Члан 11.

Иза члана 24. додају се чланови 24а, 24б. и 24ц, који гласе:

"Члан 24а.

(Праћење вандржавних граница једне стране уговорнице)

(1) Држава молитељка може захтјевом упућеним посредством Министарства правде Босне и Херцеговине затражити од надлежног тужилаштва у Босни и Херцеговини одобрење да њени полицијски органи на територији Босне и Херцеговине прате лице за које се сумња да је учествовало у извршењу кривичног дјела које подлијеже изручењу,

или лица за које се вјерује да ће сигурно довести до идентификације и проналажења горе поменутог лица. У захтјеву се може назначити да се праћење повјерава домаћим полицијским органима.

(2) Надлежно тужилаштво у Босни и Херцеговини по пријему захтјева испитује:

а) да ли захтјев садржи све релевантне податке који су потребни да би се, у складу са кривичним законодавством Босне и Херцеговине, могао поднијети надлежном суду предлог за одређивање посебне истражне радње - тајно праћење и техничко снимање лица, транспортних средстава и предмета који стоје у вези с њима;

б) да ли се захтјев односи на кривичну истрагу за кривична дјела која подлијежу екстрадицији у Босни и Херцеговини;

ц) да ли се захтјев односи на кривичне истраге за кривична дјела за која се, у складу са кривичним законодавством Босне и Херцеговине, може одредити посебна истражна радња - тајно праћење и техничко снимање лица, транспортних средстава и предмета који су у вези с њима;

д) да ли се захтјев односи на кривична дјела према обиљежјима из захтјева која су прописана у кривичним законима Босне и Херцеговине, и то:

- атентат
- убиство
- силовање
- подметање пожара
- фалсификовање новца
- оружану пљачку и стицање украдене робе
- изнуду
- отмицу и узимање таоца
- трговину људским органима
- незакониту трговину опојним дрогама и психотерапеутским средствима
- кршење закона о оружју и експлозивним средствима
- употребу експлозивних материја
- незаконито посједовање токсичних и опасних материја.

(3) Ако надлежно тужилаштво установи да захтјев не садржи све релевантне податке, о томе ће посредством Министарства правде Босне и Херцеговине обавијестити надлежни страни правосудни орган који може накнадно доставити захтијеване потребне податке.

(4) Ако надлежно тужилаштво установи да захтјев не испуњава услове из става (2) овог члана, одбиће захтјев и о томе посредством Министарства правде Босне и Херцеговине обавијестити надлежни страни правосудни орган.

(5) Ако захтјев испуњава све неопходне услове наведене у ставу (2) овог члана, тужилац надлежног тужилаштва у Босни и Херцеговини сачиниће предлог за одређивање посебне истражне радње - тајно праћење и техничко снимање лица,

транспортних средстава и предмета који су у вези с њима, те га упутити надлежном суду на даљи поступак у складу са кривичним законодавством Босне и Херцеговине.

(6) Надлежни суд ће, у складу са кривичним законодавством Босне и Херцеговине, одлучити да ли су испуњени услови за усвајање предлога и доношење наредбе којом се одређује извршење посебне истражне радње.

(7) Надлежно тужилаштво обавијестиће страни правосудни орган посредством Министарства правде Босне и Херцеговине о одлуци суда. Наредба суда којом се одређује посебна истражна радња представља дозволу за тајно праћење.

(8) У случају када због посебно хитних разлога држава молитељка није упутила захтјев за добијање дозволе у складу са ставом (1) овог члана, припадници органа унутрашњих послова државе молитељке који спроводе мјере праћења у оквиру кривичне истраге имаће овлашћења да наставе праћење лица за које се претпоставља да је починило кривична дјела из става (1) тачка д) овог члана на територији Босне и Херцеговине, под условима:

а) да се надлежно тужилаштво у Босни и Херцеговини одмах обавијести о преласку државне границе за вријеме праћења;

б) да се захтјев за правну помоћ, поднесен у складу са ставом (1) овог члана упутити без одгађања, уз навођење разлога за прелазак државне границе без претходно прибављене дозволе.

(9) Праћење на територији Босне и Херцеговине из става (8) овог члана одмах ће се обуставити, када надлежно тужилаштво у Босни и Херцеговини то затражи или ако суд не изда наредбу у року од пет сати од преласка државне границе.

(10) Праћење по добијеној наредби суда обављаће се само под сљедећим општим условима:

а) припадници органа унутрашњих послова државе молитељке спроводе мјере праћења у складу са одредбама овог закона и законодавства Босне и Херцеговине и држаће се упутства надлежног тужилаштва у Босни и Херцеговини;

б) припадници органа унутрашњих послова државе молитељке који спроводе мјере праћења морају у било које доба бити спремни да обезбиједи доказ да дјелују у својству службених лица;

ц) припадници органа унутрашњих послова државе молитељке који спроводе мјеру праћења могу носити своје службено оружје за вријеме праћења, осим када надлежно тужилаштво у Босни и Херцеговини не одлучи другачије. Ношење и употреба службеног оружја може се дозволити у складу са законима у Босни и Херцеговини;

д) забрањен је улазак у приватни посјед и на мјеста која нису доступна јавности;

е) припадници органа унутрашњих послова државе молитељке који спроводе мјеру праћења нису овлашћени да заустављају и испитују, нити да лише слободе лице које је под присмотром;

ф) надлежно тужилаштво у Босни и Херцеговини биће обавијештено о свим предузетим радњама, а службена лица која спроводе мјере праћења могу бити замољена да се лично појаве пред надлежним тужилашством у Босни и Херцеговини;

г) страни правосудни органи са чије територије долазе припадници органа унутрашњих послова који врше праћење, на захтјев надлежног тужилаштва у Босни и Херцеговини, пружиће помоћ у истрази која је отворена на основу спроведених операција у којима су учествовали, укључујући и судске поступке.

(11) Надлежно тужилаштво у Босни и Херцеговини упутиће захтјев из става (1) овог члана посредством Министарства правде Босне и Херцеговине надлежном органу друге државе ради давања одобрења за праћење полицији Босне и Херцеговине на територији те државе.

Члан 246.

(Контролисане испоруке)

(1) Страни правосудни орган може посредством Министарства правде Босне и Херцеговине или непосредно надлежном тужилашству у Босни и Херцеговини, ако је то предвиђено међународним уговором, поднијети захтјев за дозволу контролисане испоруке - надзирани превоз и испорука предмета кривичног дјела на територију Босне и Херцеговине.

(2) Када добије захтјев, надлежно тужилаштво у Босни и Херцеговини ће испитати:

а) да ли захтјев садржи све релевантне податке који су потребни да би се, у складу са кривичним законодавством Босне и Херцеговине, могао поднијети надлежном суду предлог за одређивање посебне истражне радње - надзирани превоз и испорука предмета кривичног дјела;

б) да ли се захтјев односи на кривичне истраге за кривична дјела за која се, у складу са кривичним законодавством Босне и Херцеговине, може одредити посебна истражна радња - надзирани превоз и испорука предмета кривичног дјела.

(3) Ако надлежно тужилаштво установи да захтјев не садржи све релевантне податке да би се о захтјеву могло одлучити, о томе ће обавијестити надлежни страни правосудни орган који може накнадно доставити захтијеване потребне податке.

(4) Ако надлежно тужилаштво установи да захтјев не испуњава услове из става (2) овог члана, одбиће захтјев и о томе обавијестити надлежни страни правосудни орган.

(5) Ако захтјев испуњава све неопходне услове наведене у ставу (2) овог члана, тужилац надлежног тужилаштва у Босни и Херцеговини сачиниће предлог за одређивање посебне истражне радње - надзирани превоз и испорука предмета

кривичног дјела - и упутити га надлежном суду у складу са кривичним законодавством Босне и Херцеговине.

(6) Надлежни суд ће, у складу са кривичним законодавством Босне и Херцеговине, одлучити да ли су испуњени услови за усвајање предлога и доношење наредбе којом се одређује извршење посебне истражне радње. Наредба суда представља одобрење. Одлуци суда надлежно тужилаштво обавијестиће страни правосудни орган.

(7) Извршење, управљање и контролисање посебне истражне радње из става (1) овог члана вршиће агенције за спровођење закона Босне и Херцеговине у складу са кривичним законодавством Босне и Херцеговине.

Члан 24ц.
(Тајне истраге)

(1) Надлежно тужилаштво у Босни и Херцеговини и надлежни страни правосудни орган, посредством Министарства правде Босне и Херцеговине или на непосредни писмени захтјев било које од страна, уколико је таква могућност предвиђена међународним уговором, могу се договорити да помажу једни другима у конкретном кривичном предмету који припадници органа унутрашњих послова воде под тајним или лажним идентитетом.

(2) Када добије захтјев, надлежно тужилаштво у Босни и Херцеговини ће испитати:

а) да ли захтјев садржи све релевантне податке који су потребни да би се у складу са кривичним законодавством Босне и Херцеговине могао поднијети надлежном суду предлог за одређивање посебне истражне радње - коришћење прикривених истражитеља и информатора;

б) да ли се захтјев односи на кривичне истраге за кривична дјела за која се у складу са кривичним законодавством Босне и Херцеговине може одредити посебна истражна радња - коришћење прикривених истражитеља и информатора.

(3) Ако надлежно тужилаштво установи да захтјев не садржи све релевантне податке, о томе ће обавијестити надлежни страни правосудни орган, који може накнадно доставити потребне податке.

(4) Ако надлежно тужилаштво установи да захтјев не испуњава услове из става (2) овог члана, одбиће захтјев и о томе обавијестити надлежни страни правосудни орган.

(5) Ако захтјев испуњава услове из става (2) овог члана, тужилац надлежног тужилаштва у Босни и Херцеговини сачиниће предлог за одређивање посебне истражне радње - коришћење прикривених истражитеља и коришћење информатора - и упутити га надлежном суду у складу са кривичним законодавством Босне и Херцеговине.

(6) Надлежни суд ће, у складу са кривичним законодавством Босне и Херцеговине, одлучити да ли су испуњени услови за усвајање предлога и доношење наредбе којом се одређује извршење посебне истражне радње. О одлуци суда надлежно тужилаштво обавијестиће страни правосудни орган.

(7) Извршење, управљање и контролисање посебне истражне радње - коришћење страних прикривених истражитеља и коришћење страних информатора - обављаће се у складу са кривичним законодавством Босне и Херцеговине.

(8) Надлежно тужилаштво у Босни и Херцеговини и надлежни страни правосудни орган који учествују у истрази договориће се о трајању тајне истраге, детаљима, условима и правном статусу службених лица за вријеме тајне истраге уз поштовање законодавства и процедура у Босни и Херцеговини, те ће сарађивати у припреми и надзору тајне истраге, као и у обезбјеђивању заштите службених лица која дјелују под тајним или лажним идентитетом.

(9) О постигнутим сагласностима из става (8) овог члана сачињава се писмени споразум који потписују уговорне стране."

Члан 12.

У члану 26. став (2) ријечи "затражиће" замјењују се ријечима: "може затражити".

Члан 13.

Члан 28. мијења се и гласи:

"Члан 28.

(Достављање података о физичким и правним лицима)

(1) Министарство правде Босне и Херцеговине ће, након пријема замолнице страног правосудног органа, која садржи захтјев за достављање података о физичким и правним лицима, цијенити основаност захтјева за достављање тражених података у складу са међународним уговором те ће, уколико је тај захтјев основан, замолницу страног правосудног органа са захтјевом за достављање података доставити органу који води базу података о тим физичким и правним лицима.

(2) Агенција за идентификациона документа, евиденцију и размјену података Босне и Херцеговине и други државни органи који посједују и воде базе података о физичким и правним лицима дужни су по замолници страног правосудног органа, а у смислу одредаба става (1) овог члана, доставити Министарству правде Босне и Херцеговине податке тражене замолницом, с тим што ће Министарство правде Босне и Херцеговине те податке без одгађања прослиједити органу државе молитељке који је те податке тражио.

(3) Министарство правде Босне и Херцеговине и надлежни страни правосудни орган дужни су чувати у тајности све податке које им је доставио надлежни домаћи орган, а на ту дужност ће Министарство правде Босне и Херцеговине посебно упозорити страни правосудни орган."

Члан 14.

У члану 35. став (5) иза ријечи "уговором" додају се ријечи: "или међународни уговор не постоји", а у тачки д) ријеч "основану" брише се.

Члан 15.

У члану 36. иза става (3) додаје се нови став (4) који гласи:

"(4) Ако лице чије се изручење тражи није лишено слободе по међународној потјерници, Тужилаштво Босне и Херцеговине доставља Суду Босне и Херцеговине образложен предлог за утврђивање претпоставки за изручење и предлог за одређивање привременог притвора, ако за то постоје разлози из члана 39. овог закона."

Члан 16.

Члан 37. мијења се и гласи:

"Члан 37.

(Лишавање слободе лица чије се изручење тражи)

Лице чије се изручење тражи лишиће слободе надлежни полицијски орган у Босни и Херцеговини, на основу расписане међународне потјернице у којој је наведен захтјев државе молитељке за одређивање притвора том лицу и биће доведен пред судију за претходни поступак Суда Босне и Херцеговине, с циљем одлучивања о предлогу државе молитељке за одређивање привременог притвора, ако постоји опасност да ће странац чије се изручење тражи побјећи или се сакрити."

Члан 17.

Члан 38. мијења се и гласи:

"Члан 38.

(Поступак пред судијом за претходни поступак и привремени притвор)

(1) Након што се лице лишено слободе, а чије се изручење тражи, приведе судији за претходни поступак на основу расписане међународне потјернице на захтјев државе молитељке или на основу молбе стране државе, том лицу ће, након што се утврди његов идентитет, без одгађања бити саопштено због чега се и на основу којих доказа тражи његово изручење и биће позвано да наведе шта има рећи у своју одбрану.

(2) Судија за претходни поступак поучиће лице чије се изручење тражи да може узети браниоца по свом избору који може присуствовати његовом испитивању, а ако то не учини, да ће му суд поставити браниоца по службеној дужности, ако се ради о кривичном дјелу за које је према кривичном законодавству Босне и Херцеговине одбрана обавезна.

(3) О саслушању и одбрани биће састављен записник.

(4) Привремени притвор одређује судија за претходни поступак и он може трајати 18 дана. Рјешење о одређивању притвора доставља се Тужилаштву Босне и Херцеговине и Министарству правде Босне и Херцеговине ради тражења молбе од стране државе која је расписала потјерницу.

(5) Рок из става (4) овог члана може се продужити, али не може бити дужи од 40 дана.

(6) Ако замољена држава у роковима предвиђеним за достављање не достави екстрадициону молбу и документацију, Суд Босне и Херцеговине донијеће рјешење о укидању привременог притвора лицу чије се изручење тражи, које ће доставити Министарству правде Босне и Херцеговине. Пуштање на слободу неће ометати ново лишење слободе и изручење уколико молба за изручење стигне након истека рокова из ст. (4) и (5) овог члана.

(7) Ако се лице чије се изручење тражи већ налази у притвору по неком другом основу, рок из става (5) овог члана почиње тећи од дана доношења рјешења о одређивању привременог притвора донесеног по захтјеву за одређивање привременог притвора.

(8) Ако лице чије се изручење тражи буде пуштено из притвора због протеча рока из става (5) овог члана, не може се више одредити привремени притвор, него екстрадициони притвор на основу поднесене молбе за изручење."

Члан 18.

Члан 39. мијења се и гласи:

"Члан 39.

(Одређивање екстрадиционог притвора)

(1) По пријему молбе за изручење, судија за претходни поступак Суда Босне и Херцеговине, на предлог тужиоца из члана 36. став (3) овог закона, рјешењем одређује екстрадициони притвор ако:

а) постоји опасност да ће лице чија се екстрадиција тражи избјећи поступак изручења или спровођење изручења;

б) постоје околности које указују да ће лице чија се екстрадиција тражи уништити, сакрити, измијенити или фалсификовати трагове кривичног дјела или друге доказе;

ц) посебне околности указују да ће лице чија се екстрадиција тражи, ометати кривични поступак или поступак изручења утицајем на свједоке, саучеснике или прикриваче.

(2) Ако постоји један од разлога из става (1) тач. а), б) и ц) овог члана, судија за претходни поступак, по пријему молбе у смислу члана 36. став (3) овог закона, донијеће рјешење којим ће лицу којем је одређен привремени притвор из члана 38. став (5) овог закона укинути привремени притвор и одредити екстрадициони притвор.

(3) Притвор из ст. (1) и (2) овог члана може трајати до извршења одлуке о изручењу, али не дуже од шест мјесеци од дана притварања.

(4) Притвор неће бити одређен ако је из саме молбе за изручење очигледно да нема мјеста изручењу.

(5) Ако то оправдавају посебни разлози, надлежни суд умјесто притвора може предузети друге мјере за обезбјеђивање присуства странца.

(6) Када се одреди екстрадициони притвор, у складу са одредбама ст. (1) и (2) овог члана, судија за претходни поступак обавијестиће о притвору Министарство правде Босне и Херцеговине, како би се о томе извијестила страна држава.

(7) Судија за претходни поступак пустиће на слободу странца кад престану разлози за екстрадициони притвор.”

Члан 19.

Члан 40. мијења се и гласи:

"Члан 40.

(Поступак са држављанима Босне и Херцеговине)

(1) Ако надлежни орган Босне и Херцеговине за сарадњу са Интерполом по расписаној међународној потјерници стране државе увидом у постојећу базу података држављана или на други начин утврди да је то лице држављанин Босне и Херцеговине, обавијестиће Интерпол државе молитељке која је расписала међународну потјерницу и сједиште Интерпола о немогућности изручења својих држављана, ако међународним уговором који дозвољава изручење својих држављана није другачије одређено и немогућности расписивања потјернице на територији Босне и Херцеговине за држављанином Босне и Херцеговине ради његовог изручења другој држави.

(2) Ако је међународним уговором дозвољено изручење држављана Босне и Херцеговине, поступак за њихово изручење биће спроведен према одредбама овог закона које се односе на изручење странаца.

(3) Уз обавјештење из става (1) овог члана надлежни орган Босне и Херцеговине за сарадњу са Интерполом обавијестиће страну државу да надлежни правосудни органи те државе могу доставити замолницу надлежном правосудном органу у Босни и Херцеговини ради преузимања гоњења.

(4) Надлежни орган Босне и Херцеговине за сарадњу са Интерполом обавијестиће Министарство правде Босне и Херцеговине о расписаној међународној потјерници стране државе за држављанином Босне и Херцеговине и предузетим мјерама.

(5) Ако надлежни орган Босне и Херцеговине за сарадњу са Интерполом није могао утврдити да ли је лице које тражи страна држава држављанин Босне и Херцеговине, а Суд Босне и Херцеговине накнадно утврди да је лице којем је одређен притвор ради изручења другој држави држављанин Босне и Херцеговине, такво лице ће одмах бити пуштено из притвора, ако не постоје услови за преузимање кривичног гоњења од надлежних органа у Босни и Херцеговини или други услови који оправдавају предају тог лица другом надлежном органу ради вођења кривичног поступка за који су надлежни органи у Босни и Херцеговини.”

Члан 20.

Члан 41. брише се.

Члан 21.

У члану 42. став (1) иза ријечи "браниоца" додају се ријечи: "на рочишту за изјашњење о молби и о притвору".

Члан 22.

У члану 44. став (2) ријеч "стране" замјењује се ријечју "странац".

Члан 23.

Члан 45. мијења се и гласи:

"Члан 45.

(Доношење рјешења којим се утврђује да нису испуњене претпоставке за изручење)

(1) Ако вијеће Суда Босне и Херцеговине нађе да нису испуњене законске претпоставке за изручење, донијеће рјешење којим ће утврдити да нису испуњене претпоставке за изручење. Ово рјешење биће достављено вијећу Апелационог одјељења Суда Босне и Херцеговине, које ће, по саслушању тужиоца Тужилаштва Босне и Херцеговине, потврдити, укинути и вратити вијећу Суда Босне и Херцеговине да спроведе додатне извиђајне радње с циљем утврђивања постојања претпоставки за изручење или преиначити рјешење.

(2) Ако је странац у притвору, вијеће Суда Босне и Херцеговине може одлучити да остане у притвору до правоснажности рјешења.

(3) Правоснажно рјешење из става (1) биће достављено министру правде Босне и Херцеговине, који ће донијети рјешење којим се одбија изручење.

(4) Ако се одбије изручење из разлога наведених у члану 34. тач. а) и б) овог закона, Министарство правде Босне и Херцеговине обавјештава државу молитељку да правосудни органи Босне и Херцеговине могу преузети кривично гоњење, ако је изручење тражено због кривичног гоњења, односно о могућностима за признање и извршење стране пресуде ако је изручење тражено због извршења пресуде.“

Члан 24.

У члану 46. ст. (3) и (4) бришу се.

Члан 25.

У члану 51. ст. (2), (3) и (7) ријечи: "Канцеларија за сарадњу са Интерполом", у одговарајућем падежу, замјењују се ријечима: "надлежни орган Босне и Херцеговине за сарадњу са Интерполом", у одговарајућем падежу.

Члан 26.

У члану 52. став (3) тачка се замјењује запетом и додају ријечи: "у којем ће се такође констатовати да лице није држављанин Босне и Херцеговине, а записник ће потписати и странац чије се изручење тражи."

Став (5) мијења се и гласи:

"(5) Записник у којем је садржана сагласност за поједностављено изручење суд ће без одгађања доставити Министарству правде Босне и Херцеговине, те ће на основу тог записника министар правде Босне и Херцеговине донијети рјешење којим ће одлучити о изручењу странца. У овом случају држава молитељка није обавезна да доставља молбу за изручење."

Иза става (5) додаје се нови став (6), који гласи:

"(6) Након што лице чије се изручење тражи да своју сагласност за поједностављено изручење држави молитељки, на потраживаног ће се, у погледу даљег притвора, примијенити одредбе овог закона које се односе на екстрадициони притвор."

Став (6) постаје став (7).

Члан 27.

Члан 60. мијења се и гласи:

"Члан 60.

(Реализација и трошкови екстрадиције)

(1) Надлежни орган Босне и Херцеговине за сарадњу са Интерполом договара техничке детаље реализације екстрадиције са Интерполом замољене државе, а реализацију екстрадиције, тј. преузимање и трансфер потраживаног лица, укључујући и резервацију или обезбјеђивање превозног средства и смјештаја лица које се изручује и његове пратње, врше овлашћена лица Граничне полиције Босне и Херцеговине.

(2) Ако је то могуће, а да се не успорава или излаже ризику сам чин екстрадиције, прибјегаваће се екстрадицији копненим путем.

(3) Трошкови везани за довођење лица чије је изручење одобрено у Босну и Херцеговину падају на терет буџета из ког се финансира орган који је затражио изручење, а њих планира и уплаћује министарство правде које се финансира из тог буџета, а на нивоу Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, Правосудна комисија Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине."

Члан 28.

У члан 63. тачка д) иза ријечи "извршење" додају се ријечи: "било да је та сагласност дата у држави изрицања казне или држави издржавања казне затвора."

Члан 29.

У члану 65. иза тачке д) додаје се тачка е) која гласи:

"е) писмену изјаву лица у смислу члана 63. став (1) тачка д) овог закона, ако је ту изјаву осуђено лице дало у држави изрицања казне".

Члан 30.

У члану 68. став (1) тачка се замјењује запетом и додају ријечи: "које, уколико одлучи да удовољи молби, доноси и пресуду."

Члан 31.

У члану 79. иза става (6) додаје се став (7) који гласи:

"(7) Ако се против осуђеног лица у Босни и Херцеговини води кривични поступак за друго кривично дјело, Министарство правде Босне и Херцеговине ће у акту уз који се

просљеђује молба осуђеног лица држави чији је држављанин назначити и ту чињеницу."

Члан 32.

Члан 80. мијења се и гласи:

"Члан 80.

(Доношење рјешења о трансферу странца)

Ако страна држава преузме свог осуђеног држављанина, како би издржавао казну у својој држави, коначно рјешење о премјештају странца доноси министар правде Босне и Херцеговине".

Члан 33.

Члан 81. мијења се и гласи:

"Члан 81.

(Мјесто, вријеме и начин трансфера)

Вријеме, мјесто и датум преузимања осуђеног лица из Босне и Херцеговине у државу извршења казне или из државе изрицања казне у Босну и Херцеговину, као и начин његовог транспорта договара надлежни орган Босне и Херцеговине за сарадњу са Интерполом у сарадњи са Интерполом стране државе, а реализацију трансфера и техничке детаље трансфера који се тичу резервација и обезбјеђивања превозног средства и смјештаја за осуђено лице и његову пратњу, ако је то неопходно, обавља Гранична полиција Босне и Херцеговине уз асистенцију надлежног органа Босне и Херцеговине за сарадњу са Интерполом."

Члан 34.

У члану 83. став (1) ријечи: "учинио странац који има" замјењују се ријечима: "починило лице које има држављанство друге државе и".

Став (5) брише се.

Став (6) постаје став (5), мијења се и гласи:

"(5) Уступање није дозвољено прије него што се саслуша оштећени који може поставити имовинско-правни захтјев, те ће тај захтјев, након одлуке о уступању, заједно са списима предмета бити достављен органу који одлучује о преузимању кривичног гоњења."

Члан 35.

У члану 84. став (2) ријечи: "опис и квалификацију кривичног дјела" замјењују се ријечима: "законски назив кривичног дјела које се лицу ставља на терет".

Иза става (2) додаје се нови став (3) који гласи:

"(3) Уз замолницу се доставља комплетан оригинални спис или овјерен препис списка кривичног предмета домаћег правосудног органа са преводом на језик замољене државе, ако је тај превод обавезан у складу са међународним уговором који се примјењује на конкретан случај."

Досадашњи став (3) постаје став (4).

Члан 36.

У члану 85. став (2) ријеч "правосудних" замјењује се ријечју "правосудног".

У ставу (5) иза ријечи: "Ако орган" додају се ријечи: "државе молитељке".

Члан 37.

У члану 90. став (2) иза ријечи "списима" додаје се ријеч "кривичног".

Иза става (2) додаје се став (3) који гласи:

"(3) Надлежно тужилаштво ће одбити преузимање гоњења из свих разлога због којих се поступак не може водити у Босни и Херцеговини, укључујући и непостојање основа сумње за кривично гоњење."

Члан 38.

У члану 91. став (4) иза ријечи: "Право на" додаје се ријеч "кривично".

Члан 39.

У члану 92. став (2) иза ријечи "поступка" брише се запета а ријечи: "а на њен захтјев" замјењују се ријечју "и".

Члан 40.

Иза члана 92. додаје се члан 92а. који гласи:

"Члан 92а.
(Паралелни кривични поступци)

(1) Ако надлежни правосудни орган у Босни и Херцеговини добије сазнање да се у другој држави против истих лица за исте догађаје и иста кривична дјела води кривични поступак који води и правосудни орган у Босни и Херцеговини, он је, с циљем заштите принципа *non bis in idem*, дужан да одмах обавијести Министарство правде Босне и Херцеговине о постојећем паралелном вођењу кривичних поступака.

(2) Министарство правде Босне и Херцеговине обавијестиће министарство правде државе у којој се води паралелни поступак о паралелном вођењу кривичних поступака из става (1) овог члана, затражити потврду информације, као и став правосудних органа те државе.

(3) Ако правосудни орган у Босни и Херцеговини и правосудни орган друге државе наставе да воде паралелне поступке, на захтјев правосудног органа Босне и Херцеговине, министар правде Босне и Херцеговине може формирати комисију која ће на нивоу држава спроводити консултативну процедуру ради договора и утврђивања која ће држава наставити да води кривични поступак.

(4) Представник правосудног органа који води поступак у Босни и Херцеговини мора бити члан комисије из става (3) овог члана и он ће, за потребе комисије, припремити све чињенице и околности везане за кривично дјело и починиоце, које произлазе из кривичног предмета који води тај правосудни орган.

(5) Ако комисија из става (3) овог члана не постигне договор у вези са вођењем паралелних поступака у Босни и Херцеговини и другој држави, ако је то предвиђено међународним уговором, комисија ће затражити помоћ за пријатељско рјешавање овог проблема од надлежног ауторитета предвиђеног међународним уговором."

Члан 41.

Члан 94. мијења се и гласи:

"Члан 94.

(Упутства која доноси министар правде Босне и Херцеговине)

Упутство којим се уређује поступак надлежних органа Босне и Херцеговине у односима са Еуројустом, у смислу одредбе члана 3. овог закона, донијеће министар правде Босне и Херцеговине.

Министар правде Босне и Херцеговине може, у складу са чланом 10. овог закона, донијети додатно упутство о формирању заједничких истражних тимова."

Члан 42.
(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Број: 01,02-02-1-40/12
15. јула 2013. године
С а р а ј е в о

Предсједавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ

др Денис Бећировић

Предсједавајући
Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ

мр Огњен Тадић